

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

OPENINGSREDE VAN DEN VOORZITTER, DEN HEER
CH. F. L. NORD TER ALGEMEENE VERGADERING
OP 3 JULI 1936 TE NIJMEGEN.

Dames en Heeren,

Het is nog slechts weinige dagen geleden, dat de Rijksuniversiteit te Utrecht haar driehonderd jarig bestaan herdacht. Deze herdenking is met groote feestelijkheden en groote plechtigheden gepaard gegaan en ook de tandartsen hebben er een eer in gesteld bij die gelegenheid blijk te geven van hunne afhankelijkheid voor de Alma Mater. Uit hun aller naam is daar door mij aangeboden een geschenk voor het gerestaureerde Groot-Auditorium, bestaande uit beeldhouwwerk dat — naar wij hopen — tot in de verre toekomst zal getuigen van onze waardeering voor wat de Universiteit ons gegeven heeft en dankbaar mogen wij zijn voor het initiatief van Collega R o e s t, die met onverflauwde toewijding de totstandkoming van dit geschenk heeft bevorderd en toegezien op de zoo geslaagde uitvoering!

Ook bij vroegere gelegenheden hebben wij blijk gegeven van ons medeleven in het Universitaire gebeuren; bij het betrekken van nieuwe gebouwen voor Tandheelkundig Onderwijs, bij het herdenken van het halve eeuwfeest van dat onderwijs. Toen echter gold het specifiek tandheelkundige gebeurtenissen, thans was de Academie zelve de jubilaresse en het gevoel dat ons drong tot het geven van een bewijs onzer erkentelijkheid was ditmaal niet zoozeer voor de *tandheelkundige* opvoeding daar genoten, dan wel voor hetgeen onze Alma Mater voor onze *algemeene vorming* heeft gedaan, voor hetgeen daardoor onze studentenjaren voor ons geweest zijn!

Het is moeilijk in woorden uit te drukken wat den academisch gevormde onderscheidt van de beoefenaren van andere vakken of beroepen, men gevoelt dit wellicht het beste wanneer, bij gelegenheden als deze, de jeugdherinneringen weer boven komen en bovenal wanneer de *traditie* van eeuwen zich manifesteert door

plechtigheden als de vorige week te Utrecht hebben plaats gevonden.

Het „Vivat Academia, vivant professores” komt dan weer boven en het wordt ons duidelijk hoeveel ethische waarden er besloten liggen in het feit, dat tal van generaties op soortgelijke wijze hebben geleefd, gewerkt, gelachen, geleden en gestreden om ten slotte te kunnen behooren tot de intelligentsia van hun vaderland.

Meer dan vroeger geeft dit aanleiding tot overpeinzing, in een tijd waarin men geneigd is de waarde dier intellectuele beroepen te miskennen en men met schrik ontwaart hoe lijdelijk de intellectuelen deze houding aanzien en als het ware voor kennisgeving aannemen!

Wanneer men bedenkt met hoe groote offers in vroeger jaren de Universiteiten vaak werden gesticht en in stand gehouden, dan steekt die mentaliteit wel zeer sterk af bij den toestand in onze dagen, waar op het Hooger Onderwijs dermate wordt bezuinigd en bekibbeld, dat elementaire belangen van dat Onderwijs op ernstige wijze in het gedrang dreigen te geraken niet alleen, maar tevens, dat veel van wat eens de trots der Academies vormde, vergaat en de „Universitas” dreigt onder te gaan in een samenstel van meer of minder geslaagde vakscholen!

De academici teeren nog op ouden roem — een eeuwfeest eener Universiteit laat dit weer eens duidelijk zien — en deze roem bracht een groote strategische reserve aan waardeering en respect; maar ook de grootste reserve heeft hare grenzen en wee de positie van een land, waar die reserve niet tijdig kan worden aangevuld!

Het *vertrouwen* in de beoefenaren der universitaire beroepen, vertrouwen niet alleen in kennis en kunde, maar ook in onkreukbaarheid, in het volle „mensch zijn”, in levensinzicht en levenservaring, is een vereischte niet alleen voor die beoefenaren, maar bovenal voor de velen, die bij hen om raad en voorlichting zullen moeten komen.

Deze eigenschappen van geest en gemoed, die natuurlijk aanwezig moeten zijn, doch ook *gevormd* moeten worden, worden aangekweekt in de academische leerschool — bewust, onbewust en onderbewust — niet echter aan de vakschool, hoe voortreffelijk ook geoutilleerd!

Engeland is wel het grootste bewijs voor de vormende kracht, die van de hier bedoelde traditie kan uitgaan; er zijn andere landen waar de ondergang dier traditie voor een niet gering deel de morele inzinking kan verklaren.

Nederland, dat door de eeuwen heen het voorrecht heeft gehad,

niet alleen van eigen sfeer en mentaliteit, maar ook van grondige kennis van die harer bureu, staat thans voor het feit dat het zich rekenschap heeft te geven van de wegen die in de naaste toekomst bewandeld zullen moeten worden om ons voor soortgelijke inzinkingen te behoeden.

Dat de nood van het oogenblik wordt beseft, blijkt onder meer door het werk door de „Commissie Limburg” verricht. De vrucht harer arbeid „De Toekomst der Academisch Gegradueerden”, is belangwekkende maar geen vroolijke lectuur, zij heeft echter op nauwkeurige wijze „positie bepaald”! De vraag is echter, welk nuttig effect die moeizame arbeid zal sorteeren en tot op heden is er helaas weinig, dat er op wijst dat op eenigerlei wijze krachtige maatregelen zullen worden getroffen om het kwaad te stuiten.

Het zal daarom meer dan ooit onafwijsbaar noodzakelijk worden dat de betrokkenen in eerste instantie *zelven* de handen ineenslaan tot het handhaven van de belangen van hunne beroepen, om dan — zoo mogelijk gezamenlijk — te trachten de middelen en wegen te vinden om het aanzien der vrije beroepen te bewaren voor nedergang en ondergang.

Hiervoor is enerzijds noodig, krachtige organisatie, anderzijds het doordringen van anderen van het besef dat het hooghouden dier ethische waarden een *volksbelang* is, dat inderdaad de „vrijheid” in den vollen zin des woords, behouden dient te blijven, wil niet èn de wetenschap zelve en de toepassing dier wetenschap mitsgaders toewijding en onbaatzuchtigheid op ernstige wijze in het gedrang komen. Men zal dienen te begrijpen dat deze eigenschappen noodzakelijk zijn, omdat de normale controle die andere beroepen en bedrijven in evenwicht houdt, hier nimmer kan worden toegepast en het „vertrouwen” alleen kan berusten op het geloof dat inderdaad die laatste eigenschappen in het overgrote deel der gevallen aanwezig zullen zijn.

Het streven tot het zoeken naar waarheid is door de eeuwen heen aan de Universiteiten gekweekt, is grondslag van de ethiek der academische beroepen, vanzelfsprekend deel uitmakende van de vorming van den student, een vorming ontstaan niet alleen in collegezaal en laboratorium, maar zeker niet minder door den omgang met anderen. En vandaar dat ook de *jeugd* doordrongen moet worden van de waarde eener dergelijke opvoeding, van het feit dat parate vakkennis alleen niet voldoende is, dat de veelzijdige ontwikkeling van den jongen mensch een even belangrijke factor is en dat daarvoor niet de „vakschool”, maar wel de „Universiteit” onontbeerlijk is!

Men heeft gelukkig den wijzer van den tijd nimmer terug kunnen zetten en zoo zal ook met name de jeugd steeds haar eigen begrippen mede brengen en verdedigen. Maar wanneer die begrippen vandaag meer dan vroeger „neue Sachlichkeit” inhouden, dan zal ook deze zakelijkheid moeten inzien, dat welbegrepen eigenbelang verstandig doet om de lessen van het verleden niet te ignoreeren, welke lessen inhouden, dat ook heden nog, een zoo veelzijdig mogelijke vorming, waarborg biedt voor succes in beroepen waar *persoonlijkheid* een even groote vereischte is als *kunde!*

Ook nu nog wordt dagelijks geconstateerd dat het succes is voor dengene, die deze lessen niet vergeten heeft en misschien is dit verschijnsel wel één van de voor de toekomst meest geruststellende in dezen onevenwichtigen tijd, die zich wel als revolutionnair aandient, maar waarin men tevergeefs naar idealen zoekt, wier vervulling de menschheid zou moeten verzoenen met de verwarring van het heden.

Dames en Heeren, de hier aangestipte problemen zijn ook onze problemen en die onzer opvolgers. Onze taak is het ook, de weg zóó vrij te houden voor die opvolgers, dat zij hem met opgeheven hoofd bewandelen kunnen.

Wanneer wij allen dit beseffen, dan blijft de weg vrij en wel op een wijze, die in overeenstemming is met de academische idealen onzer jeugd.

Het zoo juist met zooveel luister gevierde derde eeuwfeest onzer aloude Alma Mater moge ons daartoe een aansporing te meer zijn, opdat, wanneer de vierde „eeuwring” aan het Universiteitsvaandel zal worden gehecht, dat vaandel, dat nog immer het symbool zal kunnen zijn van de onvergankelijke hoogte der academische tradities, getrouw aan haar schoone devies: Sol Justitiae, illustra nos!

Lijst van candidaat-leden:

Eventueele bezwaren moeten binnen vier weken worden ingediend bij den Secretaris der Maatschappij. — (art. 2 H.R.)

A. E. M. Aldus, Zeist,	(afd. Utrecht).
F. W. Bakema, Santpoort,	(afd. N. Holland).
J. M. Boerrigter, Utrecht,	(afd. Utrecht).
R. Bruggers, Emmen,	(afd. N. Nederland).
M. Coebergh, Gouda,	(afd. Rotterdam en O.).
M. van Duren, Rotterdam,	(afd. Rotterdam en O.).

- E. J. Ruitenber g, Amersfoort, (afd. Utrecht).
 A. Rienslag, Zwolle, (afd. Overijssel).
 Mej. W. A. Arpad, Haarlem, (afd. N.-Holland).
 H. H. J. Theunissen, Geldrop, (afd. N. Brabant-Zeeland).
 H. van 't Hof, Castricum, (afd. N.-Holland).

Het secretariaat van de Maatschappij is gedurende de maand Augustus GESLOTEN.

ARBEIDSBEMIDDELING VOOR TANDTECHNICI.

(Ned. Mij. t. bev. d. Tandheelk. — Ver. v. Laborat. houdende Tandtechnici).

Stand der arbeidsbemiddeling op 15 Juni 1936.

- 15 Mei: 18 werkzoekenden.
 15 Mei—15 Juni: bijgeschreven 4.
 Aanvragen van werkgevers: 3.
 Afgevoerd uit anderen hoofde: Geen.
 Overgebleven: 18, t.w. 6 1e technikers, 9 2e technikers, 3 gevorderde leerlingen.

Tot 15 Juli kwam in dezen stand geen wijziging.

VEREENIGING VAN LABORATORIUMHOUDENDE TANDTECHNICI IN NEDERLAND

*Secretariaat: Druivenstraat 14, den Haag
 Telef. 339577 (bij g. geh. 396562)
 Postrekening 217307*

Lijst der aangesloten Laboratoria.

H. C. Stikkel	Alkmaar
Th. J. Heins	Amersfoort
K. W. Witteveen en J. H. Meeuwis	Amstelveen
Amst. Tandt. Lab. NV. J. C. Adriaansen	Amsterdam
L. M. Fritz Jr.	Amsterdam
„Orthodontie” Tandtechn. Lab. C. L. Baak	Amsterdam
K. H. F. Rammelt Jr.	Amsterdam
J. A. Dürschke Jr.	Amsterdam
E. Thomas	Amsterdam
J. van Wezel	Amsterdam
B. Burghoorn	Apeldoorn
Th. Capetti	Arnhem

J. Teunissen	Arnhem
Gebr. Tolmeijer	Arnhem
C. Limburg	Baarn
P. Backes	Bergen op Zoom
G. M. L. Augustijn	Bussum
D. Bosman	Bussum
Joh. Schouten	Delft
H. J. Hovinga	Dordrecht
J. H. Kemp	Dordrecht
A. C. van Dommelen	Gouda
J. Appelhof	Groningen
Max Reneman N.V.	
F. Siemer	Groningen
A. F. J. Bernard	Den Haag
N.V. Moerhuis & Segboer	Den Haag
W. Neefs	Den Haag
Jac. Poot	Den Haag
K. Fleischmann	Haarlem
W. Geuzebroek	Haarlem
J. v. d. Kuy	Haarlem
M. Takken	Haarlem
J. J. Verharen	Heerlen
B. J. de Wit	Den Helder
Gooisch Tandtechn. Lab. L. P. H. v. d. Berg	Hilversum
Hilversumsch Tandtechnisch Lab. J. Jacobs	Hilversum
H. Kooistra	Leeuwarden
A. L. van Bergen Henegouwen	Leiden
Gebr. Mueller	Maastricht
M. Broere	Rotterdam
G. Halvax	Rotterdam
C. Th. Leenders	Rotterdam
M. J. A. van Noy	Rotterdam
L. E. Roelofsen	Rotterdam
Rotterdamsch Tandtechn. Lab. W. A. Tieleman	Rotterdam
B. H. Cohen	Tilburg
Jos. Helwes	Tilburg
P. C. A. Broek	Utrecht
H. Hopman	Utrecht
A. Meyer	Utrecht
C. Veth	Utrecht
S. A. May	Winschoten
J. Siesling	Zwolle

Uit het lidmaatschap ontzet : P. Bouwmeester te Bussum.

EENIGE GEGEVENS EN WENKEN.

1. Het algemeen secretariaat der Maatschappij is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum, telef. 3225.

2. Voor assistentie, waarneming of overname van praktijk zich uit sluitend te wenden tot het Bemiddelingsbureau. Leider: J. H. C. Riddering, Leidscheweg 82, Utrecht.

3. De Redactie van het Tandheelkundig Jaarboekje is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum.

4. Het Incasso-bureau van de maatschappij staat onder leiding van Mr. G. H. E. Nord Thomson, Turfmarkt 8, Leiden.

5. De penningmeester van het steunorgaan der Mij. is J. J. Backer Dirks, Hoogstraat 219a, Rotterdam. Gelden te remitteeren aan de Twentsche Bank, rekening letter S van J. J. Backer Dirks of de postrekening van den penningmeester nr. 248849.

6. Aanvragen voor de ongevallen- en ziekteverzekeringspolis op de speciale Maatschappij-voorwaarden, te richten aan de directie der verzekeringsbank: de Nieuwe Eerste Nederlandsche, Prinsessegracht 13, den Haag.

7. Den leden der Mij. wordt dringend verzocht geen persoonlijke besprekingen met een ziekenfonds te voeren, alvorens vooraf inlichtingen te hebben ingewonnen bij de betreffende afdelings-ziekenfondscommissie. — Dit voorkomt latere moeilijkheden!

8. Collegae, die het voornemen hebben een praktijk over te nemen, waaraan een ziekenfonds-praktijk verbonden is, worden, in hun eigen belang, aangeraden, alvorens daartoe over te gaan, inlichtingen in te winnen bij de Centrale Ziekenfonds-Commissie.

9. Het secretariaat der Centrale Ziekenfondscommissie is gevestigd bij W. van Eupen, van Bijleveldsingel 1, Nijmegen.